

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: F. H., nar. ..., M. 11, B., zastoupeného Mgr. Vladimírem Volným,
advokátem, Paroubkova 228, Domažlice,

Proti

žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, Škroupova 18, 306 13 Plzeň,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30.6.2017, č. j. DSH/5637/17,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 30.6.2017, č.j. DSH/5637/17 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen žalobci zaplatit náhradu nákladů řízení ve výši 15.342,- Kč do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Vladimíra Volného.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Stod, Odboru správního a dopravního, ze dne 5.4.2017, č.j. 4153/17/OSD, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. a) bod první zákona č. 361/2000

Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o silničním provozu*“) pro porušení § 5 odst. 1 písm. a) téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 5.000,-Kč a zákaz řízení motorových vozidel na 6 měsíců a náhrada nákladů řízení 1.000,-Kč.

2. Žalobce v žalobě namítal, že správní orgán postoupil žalovanému bez dalšího neúplně odvolání, ze kterého nejsou patrné odvolací důvody. Současně nebyl žalobce řádně vyzván k doplnění odvolání v souladu s § 82 odst. 2 správního řádu (dále jen „s.ř.“). Na základě toho žalovaný rozhodl ve věci a fakticky provedl toliko vlastní přezkum rozhodnutí dle své úvahy. Podle § 82 odst. 2 s.ř. musí mít odvolání náležitosti dle § 37 odst. 2 s.ř. a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy či nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, které mu předcházelo. Dále musí obsahovat i specifikaci rozhodnutí, proti kterému směřuje, rozsah, v němž jej napadá, tedy uvedení výroků, které jsou napadány a dále konkrétní skutečnosti, z nichž se dovozuje nesprávnost právního či skutkového posouzení věci nebo vady řízení (odvolací důvody). Podle § 89 odst. 2 s.ř. odvolací orgán přezkoumá soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy, správnost napadeného rozhodnutí však přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, nevyžaduje-li veřejný zájem jinak. Nebyly-li v dané věci vady odvolání odstraněny a žalovaný i přesto o odvolání rozhodl, je podle žalobce jeho postup chybný a žalovaný rozhodoval o odvolání, aniž by znal konkrétní námítky, které hodlal žalobce uplatnit. Byla porušena i zásada vstřícnosti podle § 37 odst. 3 s.ř. a nebyla podle žalobce dodržena ani povinnost dle § 4 odst. 2 s.ř. a žalobce nebyl řádně vyzván k odstranění vad odvolání dle § 45 odst. 2 s.ř. Žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č.j. 1 As 4/2009-53. Žalobce namítal porušení zásady přímosti a bezprostřednosti, a poukázal na rozsudek NSS ze dne 7.1.2016 č.j. 9 As 139/2015-30, podle něhož dokazování musí být primárně prováděno při jednání, o němž musí být účastník vyrozuměn dle § 49 odst. 1 s.ř. Podle žalobce v dané věci správní orgán I. stupně nařídil jednání na 4.4.2017, čemuž byl přítomen i žalobce. Důkazy, jako například výsledky zasahujících policistů, při tomto jednání správní orgán neprováděl. Správní orgán neprovedl důkazy ani mimo jednání podle § 51 odst. 2 s.ř. Správní orgán I. stupně vycházel z protokolu a úředního záznamu a fotodokumentace. Dle žalobce se nemohl spokojit s minimem podkladů a upustit od dalšího dokazování. Dle žalobce nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav. Provádění výsledků zasahujících policistů se zde nabízelo. Policista či jiná oprávněná osoba je oprávněna pozorovat, aby se řidič podrobil odbornému lékařskému vyšetření zjišťujícímu obsah jiné návykové látky než alkoholu, za splnění podmínek v ust. § 16 odst. 3 zákona č. 379/2005 Sb. K tomu, aby správní orgán mohl uznat řidiče vinným ze spáchání přestupku podle § 22 odst. 1 písm. d) zákona o přestupcích, musí prokázat, že byl k podrobení se k odbornému lékařskému vyšetření policistou či jinými oprávněnými osobami kvalifikovaně vyzván. K prokázání, že byl takto vyzván, slouží výsledky oprávněné osoby provádějící kontrolu řidiče (dle rozsudku NSS ze dne 18.5.2012 č.j. 7 As 151/2011-77). V dané věci šlo o to, zda a kdo byl vyzván jako řidič k provedení silniční kontroly a zda byla učiněna kvalifikovaná výzva policistou, a to vůči žalobci. Na tom nemůže nic změnit případné doznání žalobce, které nezabývá správní orgán povinností zjistit skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Výpověď žalobce nelze považovat v dané věci za doznání. Podle žalobce nebyly provedeny všechny dostupné důkazy, jako výsledky konajících policistů a pana D. (prodávajícího). Jsou významné pochybnosti o místě kontroly, neboť dle žalobce tento byl zastaven a kontrolován v obci

Čečovice. Místo přestupku je ale vymezeno jinak. Nebylo objasněno, kde se skutek stal, kde bylo vozidlo zastaveno a kontrolováno a kdy se policisté skutečně přesvědčili o svém podezření z přestupku. Není rovněž najisto postaveno, zda žalobce ve vozidle jel či jej řídil. Žalovaný se měl zabývat podle žalobce námitkami směřujícími k argumentaci o nenaplnění materiálního znaku přestupku. Vozidlo byla zaevidováno 13.3.2017, kdy nemělo být osazeno registrační značkou jen 10 dní od koupě a žalobce navíc obdržel informaci, že po uzavření pojistné smlouvy je možné již vozidlo provozovat. Ačkoliv je žalobce držitelem řidičského oprávnění, nelze po něm podle jeho názoru spravedlivě požadovat, aby znal detailně všechny předpisy vztahující se k provozu vozidel. Je třeba pečlivě hodnotit materiální znak přestupku. Je třeba zohlednit, že konajícím policistům byly předloženy veškeré doklady k vozidlu, které jsou nutné k přeregistraci vozidla a souhlasil i VIN kód vozidla. K vozidlu byla i uzavřena pojistná smlouva. Je otázkou, zda za těchto okolností byl naplněn materiální znak přestupku. Podle žalobce nikoliv. Žalobce poukázal na rozsudek NSS sp.zn. 5 As 104/2008 ze dne 14.12.2009, podle něhož jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku. Podle žalobce nemohl být v dané věci ohrožen právem chráněný zájem společnosti, když žalobce měl k vozidlu veškeré doklady, toto vozidlo bylo bezprostředně po kontrole registrováno na základě stejných dokladů. Vozidlo bylo plně identifikovatelné dle VIN, které souhlasilo s evidencí a kupní smlouvou.

3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí s tím, že žalobce v odvolání uvedl, že nesouhlasí s rozhodnutím, neboť se necítí vinen. Podle žalovaného je toto vyjádření projednatelným důvodem odvolání, neboť žalobce nepociťuje vinu z přestupku. Žalovaný odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 2.11.2011 č.j. 5 Ca 298/2008-52, částka 2766/2013 Sb. NSS (částečně blanketní odvolání), podle něhož správní orgán není povinen vyzývat účastníka k doplnění odvolání dle § 37 odst. 3 s.ř., pokud odvolání obsahuje alespoň jeden projednatelný důvod. Takovou povinnost nezakládá správnímu orgánu ani skutečnost, že účastník výslovně označil odvolání jako blanketní, a naznačil, že odvolacích důvodů hodlá vznést více. Podle rozsudku NSS sp.zn. 10 As 136/2015 ze dne 1.9.2016, podle něhož při podání blanketního odvolání se neuplatní revizní princip a odvolací orgán nemůže bez výzvy odvolatele k doplnění odvolání napadené rozhodnutí přezkoumat v rámci revizního principu. Stěžovatel namítal, že mu nebylo umožněno nahlédnout do spisu, v důsledku čehož nevěděl, kolik stejnopisů odvolání zaslat. Nelze tedy dospět k závěru, že se jednalo o odvolání blanketní, neboť obsahovalo alespoň jeden projednatelný důvod. Správní orgán I. stupně telefonicky vyzval žalobce k doplnění odvolání. Dne 24.4.2017 žalobce zaslal písemnost, že nesouhlasí s rozhodnutím a že se necítí vinen. Přestupek žalobce byl podle žalovaného řádně zdokumentován především fotodokumentací, která ukazuje, že žalobce neměl vozidlo osazené registračními značkami, s čímž koresponduje úřední záznam a oznámení přestupku. Při jednání žalobce žádné skutkové okolnosti nerozporoval, pouze vysvětlil, proč vozidlo bez registračních značek k jízdě užil. Správní orgán neměl o skutku žádné pochybnosti. Ve výroku rozhodnutí je vymezeno místo, kde byl žalobce policisty zaregistrován, jak řídil bez registračních značek. V obci Čečovice byl žalobce zastaven. Že žalobce byl řidičem vozidla, vyplývá z jeho výpovědi, kdy detailně popisuje svojí jízdu, a nenamítl, že by řidičem vozidla nebyl. Skutečnost, že byl řidičem, vyplývá i ze spisu, kde je uvedeno, že žalobce byl policisty ustanoven jako řidič vozidla, jehož jízdu bez registračních značek pozorovali. Žalovaný poukázal na rozsudek NSS ze dne 4.12.2013 č.j. 1 As 83/2013-62, podle něhož „*Pokud krajský soud zmiňuje, že měl žalobce námitky uplatnit již na místě měření, lze s tímto*

v obecnosti souhlasit. Je obecně vhodné, aby stěžovatel neuchovával paletu námitek proti přestupkovému rozhodnutí na pozdější dobu, ale uplatnil ji již v prvním stupni přestupkového řízení, jinak se zbytečně připraví o posouzení námitek v obou instancích správního řízení. Navíc se může teprve ex post podaná obrana o chybách měření jevit v kontextu věci i účelovou“.

4. V replice žalobce namítal, že argumentace stran nutnosti poučit žalobce o náležitostech odvolání, neobstojí. Podle žalovaného na jedné straně nebylo nutné žalobce poučovat pro doplnění odvolání a řízení netrpí žádnou vadou, ale následně žalovaný uvádí, že správní orgán I. stupně poučil žalobce o doplnění odvolání telefonicky. Toto si protiřečí. Navíc není zřejmé, co bylo obsahem telefonické výzvy a zda šlo o výzvu řádnou se všemi náležitostmi. Z odvolání ani z písemnosti, kterou žalobce následně zaslal správnímu orgánu I. stupně, žádné odvolací důvody neplynou. Žalobce toliko vyjádřil svůj subjektivní pocit ve vztahu k věci. Není ani uvedeno, zda žalobce v odvolání napadá všechny výroky. Není ani zřejmé, že při nesouhlasu se sankcemi v druhé písemnosti žalobce nenapadal toliko sankce. V podání žalobce není žádný projednatelný důvod. Žalobce nesouhlasil se závěrem o materiálním znaku přestupku, neboť vozidlo je identifikovatelné dle jiných znaků (VIN kód, tovární značka, barva) a je třeba posoudit i okolnosti činu, kdy žalobce měl ostatní doklady k vozidlu, které chtěl přihlásit v registru vozidel.
5. Součástí správního spisu je úřední záznam PČR, Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje ze dne 5.3.2017 čj. KRPP-36024-3/PŘ-2017-030112, podle něhož v tento den hlídka OOP Holýšov upozorovala na křižovatce silnic od Staňkova, Štichova a Čechovic, ve směru od obce Štichov, vozidlo Citroen Xsara, které nebylo osazeno RZ. Vozidlo bylo zastaveno v obci Čechovice. Žalobce uváděl, že v tento den vozidlo koupil od p. D., od něhož převzal i doklady k vozidlu, po internetu sjednal smlouvu o pojištění vozidla a jel si ji vytisknout. Nevěděl, že bez RZ nemůže jet. Žalobce předložil kupní smlouvu na vozidlo, protokoly o technické prohlídce a o měření emisí a technický protokol. Policie opatřila fotografie vozidla bez RZ a předložených dokladů. Z karty vozidla vyplývá, že vozidlu byla přidělena RZ x dne 13.3.2017.
6. Při jednání dne 4.4.2017 žalobce uváděl, že inkriminovaného dne zakoupil předmětné vozidlo od p. D. Vozidlo ještě nebylo přihlášeno v registru, ale veškeré doklady k němu byly v pořádku. Pojistku téhož dne sjednal přes internet, ale protože nemá tiskárnu, jel ji vytisknout k dceři. Vyjel z Holýšova. Na křižovatce za Štichovem si povšiml policejního vozidla, které ho zastavilo v Čechovicích. Kdyby věděl, že vozidlo nesmí řídit, tak by s ním nejel, neboť má k dispozici i jiné vozidlo. Vozidlo je nyní již řádně zaregistrované.
7. Správní orgán prvního stupně, že spáchání přestupku má za prokázané provedenými důkazy a rovněž částečným doznáním žalobce při jednání, kdy uvedl, že mu bylo sděleno, že již smí řídit, neboť má všechny doklady od vozidla. Došlo pouze k omylu. Sankce správní orgán uložil na spodní hranici zákonné sazby.
8. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, které správnímu orgánu prvního stupně došlo dne 18.4.2017, přičemž v tomto podání žalobce pouze uvedl, že s rozhodnutím nesouhlasí a necítí se vinen. Dne 25.4.2017 došlo správnímu orgánu prvního stupně podání žalobce označené jako doplnění odvolání, v němž žalobce uvedl: „Nesouhlasím s rozhodnutím, a to pokuta 5000,-Kč a zákaz řízení motorových vozidel na 6 měsíců. Cítím se nevinný.“
9. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že žalobce v odvolání nesouhlasí s napadeným rozhodnutím, a to s uloženými sankcemi, neboť se cítí být nevinný. Podle

žalovaného provedené důkazy po jejich vyhodnocení vytvořily dostatečně provázaný a vnitřně nerozporný systém dílčích informací, které nahlíženy jako celek nemohou vést k jinému závěru, než že se přestupku dopustil. Žalovaný neshledal ani pochybení ohledně uložených sankcí. Podle § 125c odst. 9 zákona o provozu na pozemních komunikacích nelze od uložených sankcí upustit. Současně obě sankce byly uloženy v nejnižší možné míře, méně již nemohl správní orgán uložit.

10. O věci samé bylo rozhodnuto podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), neboť s tím žalobce i žalovaný souhlasili.
11. Žalobu soud shledal důvodnou.
12. Podle názoru zdejšího soudu na daný případ lze plně aplikovat právní závěr obsažený v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. března 2009 čj. 1 As 4/2009 – 53 (dostupný na www.nssoud.cz), podle něhož „dle § 82 odst. 2 správního řádu musí odvolání obsahovat vedle náležitostí dle § 37 odst. 2 správního řádu i údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Nemá-li odvolání některou z těchto náležitostí, postupuje správní orgán dle § 37 odst. 3 správního řádu. Rozhodne-li správní orgán, aniž by bylo odvolání doplněno, je jeho postup vadný a v rozporu s procesními předpisy.“
13. Také v projednávané věci odvolání žalobce došlé správnímu orgánu 18.4.2017 pouze obsahovalo vyjádření nesouhlasu s napadeným rozhodnutím s tím, že se žalobce cítí nevinný. Není z tohoto podání jasné ani rozsah požadovaného přezkumu (výrok o vině či sankci či oba?), ani žádné konkrétní odvolací důvody. Správní orgán ve vyjádření k žalobě sám přiznal, že po podání odvolání měl potřebu telefonicky vyzvat žalobce k jeho doplnění. Tzn. že odvolání došlé dne 18.4.2017 správní orgán považoval za neprojednatelné. Druhé podání žalobce došlé správnímu orgánu 25.4.2017 je obsahově téměř totožné, ani zde není jasné, který výrok a z jakých důvodů je napadán, tudíž potřeba řádného postupu podle § 37 odst. 3 správního řádu nepominula. Správní orgány však žalobce řádně k doplnění odvolání nevyzvaly. Za postup v souladu s ust. § 37 odst. 3 správního řádu nelze považovat telefonickou výzvu správního orgánu, neboť u ní je zcela neprůkazné, zda při odstraňování vad odvolání byl žalobce řádně poučen, jak má postupovat.
14. Vzhledem k tomu, že v daném případě kvůli popsané procesní vadě v odvolacím řízení nebyla dodržena zásada dvojinstančnosti správního řízení, jde o vadu, která nepochybně měla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí ve smyslu hmotněprávním. Současně se nemohl soud zabývat věcně dalšími žalobními námitkami, jež směřovaly do skutkových a právních závěrů ohledně samotného spáchání přestupku.
15. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud zrušil napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Současně soud zavázal žalovaného výše uvedeným právním názorem.
16. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., a žalobci, který měl ve věci plný úspěch, byla přiznána náhrada za zaplacený soudní poplatek a dále za náklady právního zastoupení sestávající z odměny za 3 úkony právní služby á 3.100,-Kč a 3 režijní paušály á 300,-Kč navýšené o 21% DPH.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 28. února 2019

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně